

16^ο Μάθημα

ΚΡΙΤΑΙ - Κεφάλαιο Ζ'

Σελίδες βοηθήματος 177-190

Ο Ιεφθάε προσπαθεί να διαπραγματευτεί με τους Αμμωνίτες. Στέλνει αγγελιοφόρους στο βασιλιά τους για να διαπιστώσει το λόγο της επίθεσης των Αμμωνιτών. Η απάντηση περιέχει μια κατηγορία: Όταν οι Ισραηλίτες βγήκαν από την Αίγυπτο, κατέλαβαν εδάφη των Αμμωνιτών, τα οποία πρέπει να επιστραφούν.—**Κριτές 11:12, 13.**

Έχοντας πλήρη γνώση της ιστορίας του Ισραήλ, ο Ιεφθάε αντικρούει επιδέξια τους ισχυρισμούς των Αμμωνιτών. Τους λέει ότι οι Ισραηλίτες δεν πείραξαν τον Αμμών, τον Μωάβ και τον Εδώμ όταν έφυγαν από την Αίγυπτο. Ούτε ο Αμμών είχε στην κατοχή του τα επίμαχα εδάφη τον καιρό της Εξόδου του Ισραήλ. Τότε τα κατείχαν οι Αμορραίοι, αλλά ο Θεός έδωσε το βασιλιά τους, τον Σηών, στο χέρι του Ισραήλ. Επιπλέον, οι Ισραηλίτες κατοικούσαν σε εκείνη την περιοχή 300 χρόνια. Τώρα θυμήθηκαν να τη διεκδικήσουν οι Αμμωνίτες;

Ο Ιεφθάε στρέφει επίσης την προσοχή σε ένα ζήτημα πρωταρχικής σημασίας σε σχέση με τις συμφορές του Ισραήλ: Ποιος είναι ο αληθινός Θεός; Ο Ιεχωβά ή οι θεοί της γης που έχει πάρει στην κατοχή του ο Ισραήλ; Αν ο Χεμώς είχε κάποια δύναμη, δεν θα την ασκούσε για να κρατήσει τη γη του λαού του; Πρόκειται για αντιπαράθεση μεταξύ της ψεύτικης θρησκείας, την οποία υποστηρίζουν οι Αμμωνίτες, και της αληθινής λατρείας. Γι' αυτό, ο Ιεφθάε συμπεραίνει λογικά: «Ας κρίνει σήμερα ο Ιεχωβά ο Κριτής ανάμεσα στους γιους του Ισραήλ και στους γιους του Αμμών».

Ο βασιλιάς του Αμμών δεν ακούει το ασυμβίβαστο άγγελμα του Ιεφθάε. «Κατόπιν το πνεύμα του Ιεχωβά [έρχεται] πάνω στον Ιεφθάε, και εκείνος [περνάει] μέσα από τη Γαλαάδ και τον

Μανασσή», πιθανώς επιστρατεύοντας ακμαίους άντρες για τη μάχη.— **Κριτές 11:28, 29.**

Επιθυμώντας ένθερμα τη θεϊκή κατεύθυνση, ο Ιεφθάε κάνει την εξής ευχή στον Θεό: «Αν πράγματι δώσεις τους γιους του Αμμών στο χέρι μου, τότε όποιος βγει από τις πόρτες του σπιτιού μου να με συναντήσει όταν επιστρέψω με ειρήνη από τους γιους του Αμμών θα γίνει του Ιεχωβά, και εγώ θα τον προσφέρω ως ολοκαύτωμα». Απαντώντας, ο Θεός ευλογεί τον Ιεφθάε επιτρέποντάς του να πατάξει 20 πόλεις Αμμωνιτών με «μεγάλη σφαγή», καθυποτάσσοντας έτσι τους εχθρούς του Ισραήλ.— **Κριτές 11:30-33.**

Όταν ο Ιεφθάε επιστρέφει από τη μάχη, ποιος τον συναντάει; Η αγαπημένη του κόρη, το μοναχοπαίδι του! «Όταν την είδε», λέει η αφήγηση, «έσκισε τα ενδύματά του και είπε: “Αλίμονο, κόρη μου! Με έκανες να λυγίσω, και έγινες εσύ εκείνη που εξοστράκιζα. Και εγώ άνοιξα το στόμα μου προς τον Ιεχωβά και δεν μπορώ να κάνω πίσω”».— **Κριτές 11:34, 35.**

Θα θυσιάσει πραγματικά ο Ιεφθάε την κόρη του; Όχι. Δεν μπορεί να έχει αυτό κατά νου. Ο Ιεχωβά απεχθάνεται την κυριολεκτική ανθρωποθυσία, μία από τις πονηρές πράξεις των Χανααίων. Δεν ήταν μόνο το πνεύμα του Θεού που επενεργούσε πάνω στον Ιεφθάε όταν εκείνος έκανε την ευχή του, αλλά και ο Ιεχωβά, επίσης, ευλόγησε τις προσπάθειές του. Οι Γραφές μιλούν ευμενώς για τον Ιεφθάε λόγω της πίστης του και του ρόλου που έπαιξε σε σχέση με το θεϊκό σκοπό. Άρα, το ενδεχόμενο της ανθρωποθυσίας—ενός φόνου—αποκλείεται εντελώς. Τι είχε, λοιπόν, κατά νου ο Ιεφθάε όταν έκανε ευχή να προσφέρει κάποιο άτομο στον Ιεχωβά;

Είναι προφανές ότι ο Ιεφθάε εννοούσε πως το άτομο που θα συναντούσε θα το αφιέρωνε στην αποκλειστική υπηρεσία του Θεού. Ο Μωσαϊκός Νόμος είχε διατάξεις για τις ευχές προσφοράς ψυχών στον Ιεχωβά. Λόγου χάρη, κάποιες γυναίκες υπηρετούσαν στο αγιαστήριο, ενδεχομένως αντλώντας νερό. Δεν γνωρίζουμε πολλά πράγματα σχετικά με αυτού του είδους την υπηρεσία ή ακόμη και αν ήταν συνήθως μόνιμη. Ο Ιεφθάε είχε προφανώς μια

τέτοια ειδική αφιέρωση κατά νου όταν έκανε την ευχή του, και φαίνεται ότι η υπόσχεσή του σήμαινε μόνιμη υπηρεσία.

Τόσο η κόρη του Ιεφθάε όσο και ο μικρός Σαμουήλ αργότερα έδειξαν συνεργατικό πνεύμα ώστε να εκπληρώσουν τις ευχές των θεοσεβών γονέων τους. Ως όσια λάτρης του Ιεχωβά, η ίδια η κόρη του Ιεφθάε ήταν εξίσου πεπεισμένη με τον πατέρα της ότι η ευχή του έπρεπε να εκπληρωθεί. Η θυσία ήταν μεγάλη, διότι σήμαινε ότι εκείνη δεν θα παντρευόταν ποτέ. Έκλαψε για την παρθενία της επειδή κάθε Ισραηλίτης επιθυμούσε να κάνει παιδιά ώστε να διατηρηθεί το όνομα και η κληρονομιά της οικογένειας. Για τον Ιεφθάε, η εκπλήρωση της ευχής σήμαινε ότι θα έχανε τη συντροφιά του αγαπημένου μονάκριβου παιδιού του.—**Κριτές 11:36-39.**

Η ζωή αυτής της πιστής κοπέλας δεν πήγε χαμένη. Η ολοχρόνια υπηρεσία στον οίκο του Ιεχωβά ήταν ένας εξαιρετικός, ικανοποιητικός και αξιέπαινος τρόπος για να τιμήσει τον Θεό. Γι' αυτό, «κάθε χρόνο οι κόρες του Ισραήλ πήγαιναν να δώσουν έπαινο στην κόρη του Ιεφθάε του Γαλααδίτη». (**Κριτές 11:40**) Και αυτός ασφαλώς χαιρόταν με την υπηρεσία που απέδιδε εκείνη στον Ιεχωβά.

Πολλά άτομα ανάμεσα στο λαό του Θεού σήμερα επιλέγουν μια ζωή ολοχρόνιας υπηρεσίας ως σκαπανείς, ιεραπόστολοι, περιοδεύοντες διάκονοι ή μέλη των οικογενειών Μπέθελ. Αυτό μπορεί να σημαίνει ότι δεν βλέπουν τα μέλη της οικογένειάς τους τόσο συχνά όσο θα ήθελαν. Ωστόσο, όλοι όσοι περιλαμβάνονται μπορούν να χαίρονται για αυτή την ιερή υπηρεσία που αποδίδεται στον Ιεχωβά.

Κάνοντας μια αναδρομή στις μέρες του Ιεφθάε, βλέπουμε ότι πολλοί Ισραηλίτες απορρίπτουν την κατεύθυνση του Ιεχωβά. Παρά τις αποδείξεις που πιστοποιούν ότι ο Ιεφθάε έχει την ευλογία του Θεού, οι Εφραϊμίτες φιλονικούν μαζί του. Ζητούν να μάθουν γιατί δεν τους κάλεσε στη μάχη. Σκοπεύουν μάλιστα να κάψουν το σπίτι του Ιεφθάε “από πάνω του”!—**Κριτές 12:1.**

Ο Ιεφθάε λέει ότι κάλεσε τους Εφραϊμίτες, αλλά εκείνοι δεν ανταποκρίθηκαν. Ούτως ή άλλως, ο Θεός κέρδισε τη μάχη. Μήπως είναι τώρα ενοχλημένοι επειδή οι Γαλααδίτες δεν τους συμβουλευτήκαν όταν επέλεξαν τον Ιεφθάε ως διοικητή; Στην πραγματικότητα, η ένσταση του Εφραΐμ ισοδυναμεί με στασιασμό κατά του Ιεχωβά, και δεν υπάρχει άλλη λύση εκτός από το να τους πολεμήσουν. Στην επακόλουθη μάχη, οι Εφραϊμίτες κατατροπώνονται. Μη μπορώντας να πουν σωστά τη λέξη κλειδί «Σχίββωλεθ», οι άντρες του Εφραΐμ που διαφεύγουν αναγνωρίζονται εύκολα. Συνολικά, 42.000 Εφραϊμίτες θανατώνονται στη σύγκρουση.—**Κριτές 12:2-6.**

Τι θλιβερή περίοδος στην ιστορία του Ισραήλ! Οι μάχες που κέρδισαν οι Κριτές Γοθονιήλ, Αώδ, Βαράκ και Γεδεών έφεραν ειρήνη. Αυτή τη φορά δεν γίνεται μνεία για ειρήνη. Η αφήγηση απλώς ολοκληρώνεται ως εξής: «Ο Ιεφθάε έκρινε τον Ισραήλ έξι χρόνια· μετά ... πέθανε και θάφτηκε στην πόλη του στη Γαλαάδ».—**Κριτές 3:11, 30· 5:31· 8:28· 12:7.**

Τι μπορούμε να μάθουμε εμείς από όλα αυτά; Ότι αν και η ζωή του Ιεφθάε ήταν γεμάτη διαμάχες, εκείνος έμεινε πιστός στον Θεό. Αυτός ο γενναίος άντρας ανέφερε τον Ιεχωβά όταν μίλησε στους πρεσβυτέρους της Γαλαάδ, στους Αμμωνίτες, στην κόρη του και στους Εφραϊμίτες και, φυσικά, όταν έκανε την ευχή του. Ο Θεός ευλόγησε τον Ιεφθάε για την αφοσίωσή του, χρησιμοποιώντας αυτόν και την κόρη του για να προωθήσουν την αγνή λατρεία. Σε μια εποχή που άλλοι εγκατέλειπαν τους θεϊκούς κανόνες, ο Ιεφθάε έμεινε προσκολλημένος σε αυτούς.